

[Duetoff]

godt nævne problemerne i Østeuropa – og så på den anden side miljøet. Det betyder, at ingen af mulighederne kan tilgodeses 100 pct., men at man er nødt til i energipolitikken at lave en balance, hvor man vejer miljøet op mod de økonomiske muligheder.

Man kan efter vores opfattelse ikke undgå – og det opfatter jeg også som ministerens konklusion – en stigning i elforbruget på et tidspunkt, hvor man ønsker disse tiltag omkring den økonomiske vækst. Men det, man kan gøre, er selvfølgelig at forsøge at få stigningen til at foregå så miljørigtigt og så lidt miljøbelastende som overhovedet muligt.

Elbesparelser har vi alle sammen talt om mange gange. De er også vigtige, og meget tyder da på, at elværkerne og elelskaberne gør en del i forbindelse med oplysning, forbrugerkampagner, spareelpræer, og hvad de forskellige tiltag kaldes, men vi står her med en ganske vanskelig situation, nemlig den, at man skal ændre ganske mange menneskers rent fysiske adfærd. Det gør man ikke over en dag eller en nat, det tager lang tid, og derfor er der et eller andet spænd, før man kommer til at se disse besparelser i sammenhæng.

Men jeg synes nu nok, at man af og til gør spændene lige store nok. Ministeren nævner i sit oplæg, at staten går foran-kampagnen nu snart er parat. Så vidt jeg husker, var det en kampagne, man begyndte at tale om i 1986. Der skulle altså gå fra 1986 til 1992, før staten går foran-kampagnen er ved at være på bedding. Det er lang tid at gå og vente på noget, hvor det i virkeligheden burde være logisk at sige, at statens bygninger naturligvis skal være så el- og energirigtige som overhovedet muligt. Jeg vil gerne opfordre ministeren til at speede lidt op, selv om det er på bedding, for jeg synes, at seks år lyder af meget. Jeg ved godt, at der var nogen planlægnings tid først, men det er alligevel lang tid.

Ministerne gør også noget ud af internationaliseringen, og det er lidt svært helt at holde den efterfølgende redegørelsesdebat uden for denne forespørgselsdebat. Jeg synes, det er godt, at man får et udbygget EF-samarbejde på dette område.

Jeg vil også gerne opfordre regeringen til i højere grad at se ulandspolitikken som en del af energipolitikken eller måske nærmere den modsatte vej, energipolitikken som en del af ulandspolitikken.

Jeg mener også, vi bør være meget udfarende i forhold til Østeuropa. Derfor vil jeg opfordre regeringen til at lave en ny energihandlingsplan, der skal supplere Energiplan 2000. Jeg synes, det ville være meget spændende i en samlet plan at se på f.eks. energiforskningen, eksportstøtteordninger, energirådgivning, energiprojekt over for ulandene, joint venturemuligheder mellem danske energivirksomheder eller danske rådgivningsvirksomheder og ulandene eller Østlandene.

Jeg savner en samlet handlingsplan på dette område, for i øjeblikket er det sådan, at Industriministeriet gør noget, Energiministeriet gør noget, Udenrigsministeriet gør noget. Alle falder over hinanden, og spørgsmålet er, om det er særligt effektivt. Så lad os prøve, om vi i løbet af i år – hvis vi er heldige og ministeren vil være med på ideen – kunne få en sådan handlingsplan efter sommeren, så vi samlet kunne se en indsats på dette område.

Det ville der være fremskridt i, og det ville der være nogle muligheder i, der kunne gavne dansk energieksport og dermed dansk erhvervsliv, og som i virkeligheden også kunne gavne miljøet langt mere end de tiltag, vi kan gøre i Danmark. For det er sådan, at vi godt kan diskutere småændringer i Danmark, der har en eller anden lokal effekt, men skal vi se på det globale, som jeg er enig i at man skal, er det i virkeligheden den anden indsats, der skal til, hvis det skal batte noget.

Jeg vil også gerne melde, selv om jeg måske ikke kan få et flertal for det her, at jeg ikke har så meget imod, at man i en periode overflytter økonomiske midler fra den nationale indsats til den internationale på baggrund af en sådan handlingsplan, fordi miljøeffekten så ville være ganske mange gange større, end den vil være i Danmark.

Ministerne nævner også omstillingen til decentral kraftvarme, at den er i gang osv. Vi mener også, det er det rigtige mål, men jeg må også erindre ministeren om, at vi ikke jublede, faktisk stemte vi imod planen, fordi der var tvang i den. Jeg vil gerne nævne, at jeg stadig væk synes, det var urimeligt over for f.eks. værket i Hjørring. Man har investeret i et forholdsvis nyt værk, og inden man nogen sinde får sin investering hjem, skal man tvinges til at gå over til naturgas. Jeg synes ikke, det var rart. Men af og til bliver man nødt til at være poli-